

en els últims capítols de la *Geografia de Catalunya* i en el llibre *Barcelona i la seva rodalia al llarg del temps*.

Entre les seves publicacions cal mencionar les referents a Barcelona (*Barcelona i l'espai català* (1977), *La Gran Barcelona en la regionalización de Catalunya, L'organització territorial i administrativa de Barcelona*, "Morfologia i hidrologia del Barcelonès" dins la *Gran Geografia Comarcal de Catalunya*, "Districtes municipals a Barcelona" dins *Papers I* de l'Ajuntament de Barcelona, i *La crisis del modelo metropolitano. El caso de Barcelona*).

Referent al conjunt de Catalunya i a alguns dels seus sectors, cal mencionar, entre d'altres, *Comarques Catalanes, Fires i mercats a Catalunya*, "Comarca" al *Diccionari de les Ciències de la Societat als Països Catalans*, "La Geografia Humana" dins *Què és Catalunya, L'organització territorial de Catalunya*, "Les ciutats" dins *Gran Geografia Comarcal de Catalunya*, *Per la coneixença geogràfica de Catalunya* i *Dels objectius de l'ordenament territorial*.

Ha coordinat equips interdisciplinaris que han efectuat recerques sobre *Anàlisi de les bases teòriques i pràctiques per a l'estudi de la nova divisió territorial de Catalunya*, *Estudi dels àmbits per a la gestió de les competències públiques*, *Anàlisi de les estructures territorials i administratives de la ciutat de Barcelona*, *Estudi d'alternatives d'organització municipal*, *Estudi de les possibilitats de descentralització municipal*.

Ha impartit cursos i pronunciat conferències a nombroses universitats estrangeres.

Actualment, és el president del Comitè Organitzador del Primer Congrés Català de Geografia que s'ha de celebrar dels dies 11 al 15 del mes de març de 1991.

JOSEP M. CASASÚS I GURI

Nasqué l'any 1944 a Barcelona. És Doctor en Ciències de la Informació, periodista, professor titular d'Universitat i assagista.

Estudià Dret i Periodisme a Barcelona. Quan encara era estudiant va participar activament en el Seminari de Geografia Electoral de Catalunya durant la II República (Càtedra de Dret Polític, 1963-1966), on va fer l'aprenentatge com a investigador en ciències socials. Va ampliar estudis a Estrasburg i a París. Fruit d'aquesta experiència pionera fou la seva obra *Ideología y análisis de medios de comunicación*, que va introduir en el nostre país les primeres referències als mètodes estructuralistes d'anàlisi hemerogràfica. D'aquest manual, citat a tota la bibliografia especialitzada, n'han sortit tres edicions. És lli-

bre de text a les facultats espanyoles i americanes de parla castellana.

Ha compatibilitzat la tasca acadèmica amb l'exercici professional com a articulista i com a col·laborador expert de directors de diari de prestigi. Ara és cap del Servei d'Estudis de "La Vanguardia", on publica, des del 1984, una columna setmanal. Col·labora a diverses revistes.

Té el Premi Extraordinari de Doctorat per la seva tesi sobre els gèneres en Josep Pla. És professor titular de Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona i dirigeix el Seminari d'Estudis Periodístics Catalans.

Ultra introduir aquí la Periodística, ha formulat noves perspectives metodològiques, com és el cas de la Periodística de la Recepció o Pragmàtica Periodística, que enllaça amb les actuals tendències de la investigació del text. És fundador de la Sociedad Española de Periodística, de la qual és ara secretari general. Actualment dirigeix les dues revistes "Anàlisi" (UAB) i "Periodística" (IEC).

Ha guanyat els premis d'assaig en llengua catalana "Xarxa" (1980), "Carles Rahola" (1986), "Josep Vallverdú" (1987) i diversos guardons de periodisme (Avui, Gaziol, i Joan Mañé i Flaquer).

En català ha publicat: *Antologia de periodistes catalans, El periodisme a Catalunya, El pensament periodístic a Catalunya, Lliçons de periodisme en Josep Pla, La premsa actual* i *Les Corts*.

Fou membre del primer Consell Assessor de RTVE a Catalunya. Ara ho és de dues comissions assessores de la Generalitat: la d'Estímul de la Cultura Científica, i la del Centre d'Investigació de la Comunicació.

Des del 1986 és el President de la Societat Catalana de Comunicació, filial de l'Institut, i actualment és Secretari de la Secció de Filosofia i Ciències Socials.

LLUÍS FOLCH I CAMARASA

Nasqué a Barcelona l'any 1913. El fet de ser fill de Lluís Folch i Torres que va ser des del 1913 Director dels Serveis Tècnics de la Junta Provincial de Protecció a la Infància i a partir del 1921, a més, del Tribunal Tutelar per a Infants, i el fet d'haver viscut més de 25 anys a les Institucions que el seu pare dirigia, el va posar en contacte amb nois i noies de les més variades característiques socio— i psicopatològiques.

Lluís Folch i Camarasa és metge, psicòleg, mestre de Primer Ense-